

testületi öntudatához. Jézus is a leghatározottabban elutasította a jeruzsálemiek igényét Isten Országára, ha annak nincs más alapja csak a testi leszármazás. Csak a jézusi igazság és szeretet képesíti a jézusi Országra az Ábrahámától származókat és az Ábrahámától nem származókat egyaránt. Ezzel a látással mindenki szembekerül, aki testületi alapon akarja eldönteni a Jézushoz tartozást. Jézus tanítását kell továbbadnunk, cselekedeteit kell tennünk ha Hozzá akarunk tartozni.

Akármennyire is fájdalmas, de Jézus szétválasztani is jött. Ővéi sem képesek mindenkit megnyerni. Tudnunk kell, hogy egybegyjtési szándékainknak vannak határai. Nem lehet mindennel és mindenkivel összeegyeztetni az örömhírt. Mindenkit kell hívni, de nem azon az áron hogy bármit is leadnánk a jézusi szolgáló szeretetből. A port-lerázás Jézusnál a visszautasítók visszautasításának jelképes cselekedete. Tudnunk kell ezt alkalmazni.

A küldetés vállalása gyümölcsöt kell, hogy teremjen. Ha az ember egyszer él, akkor valamiben hinni akar és valamilyen gyümölcsöt akar teremni életével. A szeretet és a szeretet jegyében történő egybegyjtés az emberi élet egyetlen megmaradó gyümölcse.

Végül az említett két feladathoz szervesen hozzátartozna a harmadik. Ha elfogadjuk azt, hogy a legalkalmasabb forma kereszténységünk megélésére a Jézus által bemutatott közösség, akkor nekünk is ezt kellene építeni. Tíz, tizenkét embert egybe kell tudnunk szeretni. Ha el tudjuk fogadni egyetlen közös alapként a szolgáló szeretetet, ha van bennünk elég bizalom, tolerancia egymás iránt, akkor annak ellenére, hogy ez a tíz, tizenkét ember esetleg nem egy felekezetnek a tagja, ha szombatoként, vasárnapoként nem egy templomban, imaházban töltöttek, maga a közösség aktív pontja lehet Isten Országát alkotó közösségek hálózatának. Mit gondoltok megvalósítható ez, amiről álmodom?

Az evangéliumok fényében a mindannyiunkban megkötődni akaró Szentlélek segítségével hogyan tudjuk a Jézusnak tetsző egybegyjtési feladatot jobban, hatékonyabban megvalósítani, mint eddig? Egészítsétek ki az elmondottakat!

Mi magunk 15 éve vagyunk a Bokor egyik ú.n. tanulóközösségében. Egy másik közösségnek én vagyok a vezetője. Mindkét közösség tagjai katolikusok. Van egy harmadik közösség, ahol csak mi vagyunk katolikusok. Rajtuk kívül adventisták, baptisták, reformátusok alkotják a közösséget. Mindhárom közösségben rendszeresen - havonta legalább egyszer - találkozunk. Közös imádkozunk, tanulunk, beszámolunk élményeinkről, problémáinkról. Mindenben próbáljuk egymást segíteni. Mindhárom közösség szerves része keresztény életünknek.

(Elhangzott 1990. február 20-án, Budapesten, a Katolikus Egyház Megújulási Fórumán.)

SARLÓ CSABA

KÖNYVAJÁNLÓ

BERT HELLINGER: A SZERETET RENDJE

A könyv három, a családfelállítás módszerével végzett, terápiás foglalkozás némileg rövidített anyagát tartalmazza.

Több mint a fele egy háromnapos - Sorstévesztések és megszüntetésük témájú - tanfolyamról szól.

Résztvevő többségének foglalkozását is meg tudhatjuk: Karl fogyatékos gyermekekkel, fiatalokkal és a családjaikkal foglalkozó lelkipásztor. Brigitte, Sophie, Claudia és Raimund pszichológus, az elsőkettő saját praxissal, míg Claudia pszichoterapeutaként és bírósági szakértőként dolgozik. Gertrud saját praxisú általános orvos. Hartmut vállalkozói tanácsadó, aki a vallásfilozófia területén végez tudományos munkát. Ida és Wilhelm közös cégükben dolgoznak Wolfgang egyetemen dolgozik, keveset pszichoterápiával is foglalkozik. Dagmar és Frank pszichoterapeutaként, míg Leo pszichiáterként és pszichoterapeutaként dolgozik. Robert vállalkozási tanácsadóként, míg Ute terapeutaként dolgozik. Johann környezetvédelmi oktatóként dolgozik és kerteket épít, tanári diplomával. Thea hitoktató, aki később családterapeuta képesítést szerzett. Az esetekben és Hellinger meglátásaiból kibontakozik egy fölöttünk álló rend, melynek megsértésével kárt okozunk magunknak. Szinte mindnyájan találhatunk rájuk is vonatkozó példát. A második foglalkozás - Az odatartozás rendje - a csonka családban felnövőket, az örökbefogadók és örökbefogadottak gondjait világítja meg, legtöbbször megoldást is kínálva. A harmadik foglalkozás - Egészség és betegség - a betegségek lelki okaival foglalkozik, különös figyelemmel a családi sorsközösségre. Az utolsó fejezetbe - A tudás rendje - Hellinger összefoglalja annak az útnak lényeges lépéseit, amely a könyvben szereplő felismerésekhez vezetett.

Nem kerülhetem ki annak leírását, miben segített nekem a könyv tanulmányozása, még ha így bizonyos mértékben ki kell adnom magam. Anyai nagyanyám családjában nem temet fel (nagyanyám, nagyapám, édesanyám és édesapám 2-3 fiútestvére). Nagyanyám volt a családfő, nagyapám legfeljebb, legtöbbször sikertelenül, beszólt a partvonalon kívül. Így különültünk el helyileg is, nagyapám a cselédszobában,

BERT
HELLINGER
A
SZERETET
RENDJE

már 15 nyelven

míg a többiek az egyetlen nagyszobában. Édesapám már kezdetben is alig volt velünk (háború, katonaság), és ez nem változott a háború után se (rendszeres országjrást igényl munka, börtön, internálótábor, tüd gondozó). Sikeres tüd m tét után édesanyjához költözött Klotildligetre, majd szüleim nemsokára elváltak. Innent l kapcsolatunk teljesen megsz nt. Édesapám újra n sült, majd elvált. Nagyanyáméknál ritkán került szóba, akkor is csak kirekesztétként. Furcsa módon, bizonyos szempontokból apám helyére kerültem. Csak a lányom születése után keresett fel. Ekkor harminchárom éves voltam. Kapcsolatfelvételünk keresztapámat - aki sokat segített tanulmányaim alatt végig - teljesen kiakasztotta, évekig nem beszélt velem. Végül egyik szül m viselkedése se volt számomra elég jó.

A könyv világitott rá, hogy f gondom szüleim el nem fogadása. Megértettem, hogy nem helyezhetem se föléjük, se melléjük magam, s el kell fogadnom olyannak ket amilyenek voltak. Már egyikük se élt, de jelképesen meghajoltam el ttük. Sokat segített. Talán akik régóta ismernek, maguk is észrevették ezt a változást.

*****

GARAY ANDRÁS

KEDVES OLVASÓK...

..olvasom valahol azt a vitát, mely újra és újra az egyre hömpölyg és áradó problémát két malom vizére engedi, azaz segíteni konkrétan és most, illetve nem tagadva az els szükségességét és jézusi voltát kicsit teoretikusabban közelíti meg ezt a nagyon valós problémát: hogy egyre több rászoruló van és így egyre több jut el a Bokor látóterébe. És most mi a teendő? Nyilván addig, amíg csak egy-egy kéz nyúl felénk nincs gond, lehet adni, elküldeni, felkarolni, kifesteni, megszerelni, bevinni, megigazítani stb. Talán emlékeztek a JK szupersztár c. filmre hol a leprások/szegények mindenhol Jézus elé lépnek és mindenki t akarja. Végül a kezek és testek teljesen elborítják és eltemetik Jézust.

Mert adni kell és az adók számát kell növelni. Bokor szinten nekünk kell létszámunkban növekedni, vagy másokat is beállítani ebbe a munkába, holott már azt tapasztaljuk, hogy kimerülnek az erre szánt tartalékok. És ha többet és többet szánunk rá a magunkból minket is eltemet a filmbeli jelenet. Persze lehet azt mondani, hogy lehet még lejjebb adni az igényeket (és valljuk be az alapigények felsorolásában is nagyon különböz ek vagyunk), hogy több pénz/id /szeretet maradjon. De hol a határ? Ez nyilván egy elméleti kérdés is, de a határaink leszállításával Bokor szinten párszáz embert tudunk kiemelni a nehéz helyzetéb l, hiszen a pénz, id , energia véges és tovább nem zsigerelhet .

A másik malom a hibás struktúrák - hogy egy

Magyarország fejlettségi fokán lév országban, hogy lehet az ilyesmi - és a harcot nemcsak a konkrét ügyekben kell folytatni - hanem a rossz politika, rossz érdekérvényesítés és más hatalmi struktúrákkal szemben is. Ett l fanyalgunk, holott lehet, hogy sokkal több emberen lehetne segíteni, ha törekednénk a struktúrák megváltoztatására vagy szélesebb „tömegek” bevonására ebbe a munkába.

A nyárvégi közösségi együttlétünket (direkt) észak Borsod megyében töltöttük és találkoztunk az encsi, szikszói, edelényi kistérségek szociális helyzetével. De mindnyájan tudunk ilyen helyzeteket mondani. Mert nem a szegénység a baj, hanem, hogy helyben nem kezelhet a szegénység és a foglalkoztatás problémájának megoldása.

Pl. vannak falvak, hol a falu földjeinek tulajdonosi körében egyetlen falubeli sincs

vannak falvak, hol a falu földjein egyetlen falubelit nem foglalkoztatnak.

Lehetne harcolni olyan törvényekért, hogy a falu földjei tulajdonosainak foglalkoztatási kötelezettsége van a falu felé. Ezt a törvény (ami a legtöbbünk által megmosolygott szentkorona tan egyik lényegi eleme) meg kellene hozni. Vagy azt, hogy a földbe l származó jövedelmeket vissza kell a földbe/faluba forgatni, különben büntet adókkal sújtják. Nem ipart kell vinni a faluba, hanem a természeti adottságokhoz kapcsolódó termelési struktúrákat és kötelez tulajdonosi foglalkoztatást. Sajnos a földek árúvá degradálása a falvakat tönkreteszi, hiszen nem a természetes közeg él meg bel le.

A segélyekb l való élés (legyen állami, vagy magán (Bokor)) ellehetetlenít minden benne résztvev t. Azt is, aki kapja, és azt is aki adja. Olvassátok el újra József Attila: Hazám c. versét. 80 év után is minden sora igaz. Legyünk igényesek a politikával szemben - írtam err l az „etikus politikus” vitában is.

Így a falvak megsz nnek, a környezet tönkremegy, az állam feneketlen zsákba tölti a pénzt (gondoljátok, hogy a devizahitelek veszteségéb l adódó hatalmas állami nyereség részben nem ide lett/van elköltve?).

Mi meg lelkiismereti nyomás alá helyezzük önmagunkat és egymást, hogy keveset teszünk. És a „megtev k” és a „nemmegtev k” között nehéz fenntartani a szeretet kapcsolatot.

Tehát ezt a vitát nem szabad lekeverni azzal, hogy sok a szöveg és kevés a tett, hogy elég az agymenésb l. Érdekes volt ma az olvasmány a misén. Pál kérésére az efezusi hívek gy jtöttek a jeruzsálemi egyház javára. Nem az efezusi szegényeknek, hanem a közösségen belül lév , de 1000 km-re lakó szegényeknek. Ez azért tanúságos, mert egy közösség bels életér l beszél, hogy mindenki valahová tartozik és a felel ssége els sorban azokra terjed ki. Tudom, hogy van közösség vagy Bokortag, aki azért nem tud eljönni táborba vagy más rendezvényekre, mert nincs pénze (és tudom, hogy azért